

KEMENESALJA

Megjelenik minden vasárnap reggel.
Előfizetési ár: negyedévre 2 pengő, félévre 4 pengő,
egész évre 8 pengő.
Hirdetés díja előre fizetendő.

POLITIKAI LAP.
Felolvas szerkesztő és kiadó:
DINKOREVE NÁNDOR.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Dinkoreve Nándor könyvnyomdája: Céldómólkban
ide intézendők a szerelmi részt illető közlemények
hirdetések és mindenemű pengéilletékek

Magyarország ígértföldje.

háború óta nemcsak az idők változtak, hanem a pénzügyminiszterek is. Jöttek és mentek, láttak vagy nem láttak és közben nem győztek elég expozét elmondani. Az adófizelő polgár es-töbör-tett tőp-rengővé, nem hangosan, csakugy befelé magának szokta elmondani a saját expozéját, mely körülbelül ilyesfajta volt: új pénzügyminiszter ígért és mire másik fog ígérni, el is felejtjük majd, hogy az előbbi, mit nem tartott meg.

Voltak pénzügyminiszterek, akik önmagukat győzték, de eredményt fel nem mutató küzdelmeket folytattak a kül és belpolitikai ciklonokkal szemben s a végén csak bocsnátot tudtak kérni azért, hogy nem tudták apróppénzre váltani a szép ígéretek fedezetlen papirbankóit. Hallottunk már sokféle pénzügyi zenét, szímfőniákat, melyeknek nem lett közönség sikerük, de éppen egy évtizedig kellett várniuk, amíg olyan pénzügyminiszteri ígéretek kaphatunk, amelyeknek ügylátszik, valóráválás lesz a vége, nem pedig az igérő csendes, vagy macskazases elvonulása.

Minden idők legzenésibb magyar pénzügyminiszterének a fia mindenben méltó a atyához, de dicsérelére mondva egyben nem hasonlít hozzá. Az apját a nagy ígérőnek hívták, adja a magyarok istene, hogy a fiát nagy beváltó néven könyvelje el a hálás magyar gazdasági történelem. Mennél nehezebbek az idők, annál könnyebb ígérni, de a pénzügyminiszter expozéjának minden szavából az a tökéletesen akarat csendül ki, hogy minden hang feltétl fog válni a közel jövőben és — mint mondotta — meg fogjuk látni Magyarország ígértföldjét. Nem azt az ígértföldjét, amelyet ígérnek, hanem azt, amelyet megtartanak.

A pénzügyminiszter komoly beszédekben szervezett gazdasági akciók körvonalai bontakoznak ki, amelyek együttvéve egy új pénzügyi politika alapjait vetik meg. Az áldatlan leépítés mai korszakában a miniszter, mint egy gondos mérnök, a gazdasági élet ugyszólván minden egyes frontján hidakat, gátakat s hasznos épületeket emel és mindezt azért, hogy a jobb jövő ne csak pénzügyminiszteri expozékban, hanem a valóóságban legyen meg.

Ha átszalad figyelmünk az expozé százfelé ágazó sinein, mindenütt utépités, boldogabb állomás tervei bontakoznak ki. A mezőgazdaság súlyos terhek alatt vergődik? A pénzügyminiszter bejelenti, hogy minden eszközzel a többtermelés előmozdítására fog törekedni, országos propagandával szorítja rá a gazdákat az intenzívebb termelésre, mert csak ezzel vergődhet át a mezőgazdaság a gabona árkrízisén. Fejlesztési kell

az ipart? Az iparosítás megvalósítására évi 10 milliót szán az expozé, ezzel enyhíti a munkanélküliséget és a vámvédelem deidejét, de sokszor hervasztó meglehází eszközei helyett az iparfejlesztés szabad levegőjével biztosítja ezen a téren is a haladást. Az autonómiák ellen is sok a panasz? Itt suiyois szavakat talál a pénzügyminiszter, a költségekben nincs tovább, elég volt, ami eddig történt, mert különben megfelelő törvényes rendezésre kerül sor.

A városok követik a kereskedők és iparosok példáját a fizetésképtelenségben? A miniszter 30 millió kölcsönnel szánja a városokat, melyekkel rendezni tudják a legsúlyosabb tartozásokat, konvertálják a legdrágább hiteleket. A városok kérik, a városok kapnak, de a pénz arra való, hogy lakarekoskodjunk vele, így tartja a pénzügyminiszter és a községek háztartásának ellenőrzésére készül már az új törvény, mert az egész vonalon az a jelszó: Magyarország. Ígértföldjét meg kell látnunk, még pedig nemcsak az expozéban.

Budapestet

a virágos májusban keressük fel!
Budapest idegen forgalmának 25-százaléka májusra esik. Színházi és sportesemények a Jubiléris Árumintavásár az 50 százalékos utazási kedvezmény várják az évben is Budapest májusait látogatóit.

(Saját tudósítónkón.)

Érdekes kimutatás jelent meg a Szekesfőváros Statisztikai Hivatal kiadásában. Eszerint Budapest idegenforgalma az év december hó 31-ig bezárólag összesen 250 000 idegenre volt tehető. Még ennél is érdekesebb talán az, hogy a Budapest-látogató közönségnek közel egynegyed része, pontosabban 60 000 ember az év májusában és pedig a Budapesti Nemzetközi Vásár 10 napja alatt kereste fel a fővárost.

Illetékes helyen most tanulmány tárgyává tették, nem lehetne-e a Budapesti Nemzetközi Vásárhoz hasonló szervezettel és propagandával legalább a tavaszot őszig terjedő néhány hónap alatt állandóan anyai idegent vonzani Budapestre, mint e vásár 10 napja alatt.

A tervet a szakkörök kevés bizalommal fogadták. Szakértők, akik már évtizedek óta foglalkoznak az idegenforgalom kérdésével, megállapították, hogy Budapest és általában Magyarország klimatikus viszonyai mellett, a május hónap a legalkalmasabb az idegenek vonzására. Nem véletlen tehát az, hogy úgy a Budapesti Nemzetközi Vásár, mint a vele egy időben tartani szokott számtalan sportesemény, kulturális és színházi bemutató stb. éppen május első szombatján, ez évben tehát május 3-án veszi kezdetét. Budapesti tényleg ebben az időben a legzseb. Budapestre özönlik ekkor mindenki, aki akár mint kiállító, vagy kereskedő fizetlet kötni, akár pedig mint gazda, vagy talán pusztán csak mint színházi és sporteseményre váro ember, rendkívüli, tanulságos és szépet akar látni.

De nem véletlen az sem, hogy a vásár idején Budapestre áradó közönség május első heteiben a legkönyvesebben és a legjobban tudja a fővárosban levő összes ügyes-bajos dolgot elintézni. A szállodák és éttermek meg

tudják, hogy május első két hete a fődienyök. Gondosan ügyelnek arra, hogy özemők a legjobb és legmutatósabb, árai pedig mindenki igényét kielégítők legyenek. Az idén különösen nagy előkészületek folytak Budapestben. A Nemzetközi Vásár május 3—12 között fennállásának 25-ik évfordulóját ünnepli. A szokottnál is nagyobb ipari felkészültség, a már jól ismertnél is hatalmasabb külföldi és bel-földi propaganda készíti elő ezt az eseményt. Maga a vásár szenczióis lesz. Területe majdnem megduplázódott. A magyar ipar minden szakmája a termelés javát mutatja. Hatalmas pavilonnal Magyarországon most először felvonnak az olasz ipar is. Impozáns bemutatóra készült Franciaország, Lengyelország, Jugoszlávia, Görögország és képviselve lesz árujával Európa számos egyéb nagy állama is.

Budapest május hónapja tehát nagy szenczióra készült. Újból-rekord-honapja lesz Budapest idegenforgalmának. A lakás előjgyezések máris folytak, a vasárigazolványok iránt pedig élénk mar az érdeklődés nemcsak minálunk, hanem Magyarországon és a külföld minden városában. Tudni kell, hogy a vásár igazolványa az a varázsvessző, amelynek felmutatására a külföld és bel-föld összes vasutai minnek 50, a külföldön meg 25 százalékos kedvezményrel szállítják a vásár látogatóit. Olyan varázsvessző az, amely előtt vigyazni áll még a határrendőr is, aki vizum nélkül enged be minden utast Magyarországra, aki a jubiléris vásár igazolványát felmutatja.

Boglya Vince.

Ki ismerté; tudja, ki meg nem, hát hallja,
Hogyan áldozott 'a Boglya Vince napja.

Joji elő képezet! Röpits kis falomba,
Hadd jászajam, mint régen, vigan a kapunkba!
Hadd lassam meg mindazt, amit akkor láttam,
Mídon, mint gondatlan fucska ugráltam!
Virágot keresve, lepkeket kergetve...
Oh képezet röpits, röpits el most messze!

Itt vagyok már újra, ahol egykor voltam.
Megyek föl a hegyre, ugrálva boldogan!
De mi az? Kit látok? Egy fekete alak

Közelebb lépőzöm, hát látom, hogy ember!
Még pedig ismerős, hisz' láttam ezerszer.

Boglya uram biz' a', testestől, lelkestől,
Megtámasztja a fal, mert netalán eiddől.
A dolog nyitja pedig, mit akkor nem értél,
Neki a jó nedől, -nem icevelé mérték!
Felmondták tagjai így a szolgálatot,
Mivel, hogy a jóból, többet szolgáltatott...

Nem futottam ám el! Megfogtam a kezét
S biztattam, hogy jöjjön, ne várjon itt esztél!
De ő nem akarta s morgott egyet hozzá
S otthagytam szólanul. Kedvemét megronta.
Ez az első eset, amit én is láttam,
De aztán jött a sok: egymasutóban...

Boglya Vince uram, szelid felesége,
Felkötözött csendben kécskislósok égbe.
S mivel az Úr nekik gyermeket nem adott,
Boglya szólatlanul a hegyre balligott.
Minden örömet csak a szállóban lelta
S ott érte nem egyszer koromsótát este.

A házhoz pedig idegenek jártak,
Aki munkájukat ajándékok vártak.
Mert volt ám Vincénél, minden, ami kellett,
Hisz gazdag ember volt! Bíró is ezért lett!
Jöttek a rokonok, egyik a más' után.
Hizelegtek folyton, ügytelend, bután.
Egyre hátra szegény, nem látta a tervet,
Ami nála szöttek. O mindenkit megvert!

De egyszer a hegyen valamire eszmélt
S a nap a jegyzőket ilyenformán beszélt:

